

JUDECĂTORIA CĂUȘENI
sediul ANENII NOI

Republica Moldova, MD-6501, or. Anenii Noi, str. Mărțișor, 15
Tel. +/373 265/ 22 641, e-mail: jan@justice.md
www.instante.justice.md

10 noiembrie 2025
Dosar nr. 1-35/2025

Curtea Constituțională a Republicii Moldova
mun. Chișinău, str. A. Lăpușeanu 28,
e-mail: secretariat@constcourt.md

Prin prezenta, Judecătoria Căușeni, sediul Anenii Noi, expediază spre examinare suplimentul la sesizarea privind excepția de neconstituționalitate depusă de avocatul Rusu Serghei în numele inculpatului Buboc Vladimir în cadrul examinării cauzei penale nr. 1-35/25 de învinuirea lui Buboc Vladimir Dmitri, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal.

Notă: Prezenta cauză se examinează în Judecătoria Căușeni, sediul Anenii Noi de urgență și în mod prioritar pe motivul aflării inculpatului în arest preventiv din data de 16 decembrie 2024.

Anexe: Suplimentul la sesizarea privind excepția de neconstituționalitate pe 9 file;

Judecătorul
Judecătoriei Căușeni, sediul Anenii Noi

MUNTEAN Vitalie

Digitally signed by Muntean Vitalie
Date: 2025.11.11 10:29:46 EET
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova
MOLDOVA EUROPEANĂ

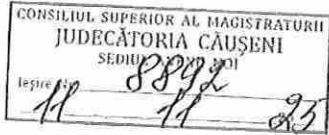

Ex: RUSU Sergiu

CEACHIR, RUSU,
JIDOBINA și Partenerii
BIROUL ASOCIAȚI DE AVOCAȚI

Către: Curtea Constituțională A Republicii Moldova

Sediul: str. Alexandru Lăpușneanu nr. 28

Mun. Chișinău MD 2004

Prin intermediul Judecătoriei Căușeni,

sediul Anenii Noi, Judecător: MUNTEAN Vitalie

sediul: or. Anenii Noi, str. Mărțișor 15

Solicitant: Avocatul Serghei RUSU

BUBOC Vladimir Dmitri

pe art. 145 alin.(2) lit.j) Cod penal

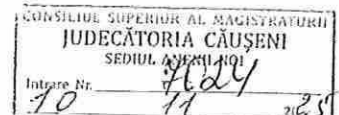
**SUPLIMENT LA SESIZAREA PRIVIND EXCEPȚIA DE
NECONSTITUȚIONALITATE**

*(a prevederilor art. 145 alin. (2) lit. j) din Codul penal al Republicii Moldova (în partea ce
conține sintagma „cu deosebită cruzime”)*

În fapt, prin Încheierea Judecătoriei Căușeni, sediul Anenii Noi, din data de 07.11.2025, instanța de judecată a admis Sesizarea adresată Curții Constituționale, ridicată de avocatul Serghei Rusu, în privința art.145 alin.(2) lit. j) Cod penal, în partea ce privește sintagma „cu deosebită cruzime”, raportată la imprevizibilitatea legii și a sancțiunii penale de la 10 la 20 de ani. Prin prezentul supliment, autorul subliniază că, într-un stat de drept (art.1 alin.(3) din Constituție), justiția penală trebuie să se bazeze pe un cadru normativ coerent:

- norma de incriminare trebuie să fie clară și previzibilă;
- norma procedurală trebuie să asigure garanțiile controlului și ale apărării.

În cauza de față, atât norma penală (art.145 alin.(2) lit.j)), cât și normele procedurale (art.126 și 130 CPP) suferă de același viciu sistemic: lipsa preciziei și a garanțiilor legale, ceea ce justifică examinarea lor într-un context comun.

Ambele norme – cea de incriminare și cele de procedură – derivă din același context factual și juridic. Inculpatul Buboc Vladimir Dmitri este cercetat pentru infracțiunea prevăzută de art.145 alin.(2) lit.j) Cod penal, iar probele care au stat la baza calificării faptelor au fost obținute prin proceduri ce implică aplicarea art.126 și art.130 Cod de procedură penală. Această interdependență normativă justifică analizarea omisiunilor legislative și a lipsei de claritate a legii penale în ansamblul lor.

Atât art.145 alin.(2) lit.j) Cod penal, cât și art.126 și 130 Cod de procedură penală, sunt caracterizate de absența clarității, preciziei și previzibilității. Sintagma „cu deosebită cruzime” nu este definită legal, lăsând un spațiu excesiv de apreciere instanțelor, iar normele de procedură nu prevăd garanții suficiente privind controlul judiciar al perchezițiilor și ridicărilor efectuate asupra persoanelor aflate în custodia statului. Această omisiune legislativă afectează dreptul la apărare și principiul proporționalității, încălcând art.20, art.22, art.23 și art.26 din Constituție, precum și art.6 și 7 CEDO.

Curtea Constituțională a reținut în mod constant că omisiunea legislativă poate genera neconstituționalitate dacă afectează drepturile fundamentale (HCC nr.11/2025). De asemenea, a subliniat că normele penale și procedurale trebuie să fie previzibile, clare și coerente (HCC nr.12/2018, HCC nr.22/2023). Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut, în cauzele Kokkinakis c. Grecia și Del Río Prada c. Spaniei, că legea penală trebuie să permită cetățeanului să prevadă consecințele faptelor sale, iar lipsa clarității și a controlului judiciar afectează echitatea procesului penal.

Criticile de neconstituționalitate :

1. „Omisiunea legislativă de a asigura un control judiciar eficient în procesul ridicării unor probe, în cadrul urmăririi penale, de la persoanele aflate în custodia statului”.

2). „Omisiunea legislativă de a reglementa procedura de percheziție și ridicare în privința persoanelor care se află în custodia statului a prevederilor art.130 alin.(2) CPP, care să asigure exercitarea efectivă și garantarea dreptului prevăzut la art. 23 din Constituție, ceea ce determină o lacună legislativă contrară principiilor constituționale ale securității juridice și egalității în fața legii.”

Raportarea la normele constituționale: art. 20 și art.26 combinat cu art. 23 din Constituția Republicii Moldova. (dreptul la apărare și la viață intimă, familială și privată), precum și principiilor consacrate de art. 6 §1 și §3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care impun statului obligația pozitivă de a asigura garanții efective în orice procedură care poate afecta demnitatea și integritatea persoanei. Această omisiune normativă plasează persoana aflată în custodia statului într-o poziție de vulnerabilitate procesuală și afectează echilibrul de forțe

între acuzare și apărare, încălcând astfel principiul egalității armelor și cerințele unui proces echitabil.

Circumstanțe de fapt:

1. La data de 16.12.2024 în jurul orelor 07.40-08.00 Buboc Vladimir a fost reținut de facto de doi colaboratori ai poliției a Inspectoratului de poliție al raionului Anenii Noi la domiciliul său din satul Șerpeni raionul Anenii Noi. La indicația directă a colaboratorilor de poliție lui Buboc Vladimir i-a fost ordonat să se îmbrace în hainele în care a fost la data de 15.12.2024, iar ulterior sau deplasat toți trei la domiciliul victimei Nicolaev Grigorii unde sub paza poliției s-a aflat pînă la orele 14.00 – 15.00, ulterior fiind dus în incinta Inspectoratul de Poliția Anenii Noi, ca rezultat a fost întocmit procesul verbal de reținere (*depășind termenul prevăzut de art.167 Cod de procedură penală, de 3 ore, (a se vedea f.d.55, vol. 1).*)

2. În cadrul percheziției corporale realizate în preajma domiciliului lui Nicolaev Grigorii în lipsa apărătorului pe corpul și pe hainele suspectului Buboc Vladimir careva urme de sînge, obiecte, n-au fost depistate. Despre acest fapt s-a menționat în cadrul audierii martorilor Țurcan Oleg (membrii grupului de urmărire penală) în cadrul cercetării judecătorești. (*a se vedea procesul verbal al ședinței de judecată și înregistrările audio).*

3. Totodată în acest timp cînd Buboc Vladimir se afla în custodia statului (în prezenta colaboratorilor de poliție în automobilul de serviciu parcat la domiciliul victimei Nicolaev Grigorii), la domiciliul suspectului Buboc Vladimir în lipsa acestuia și în lipsa soției sale s-a efectuat percheziția domiciliului în lipsa ordonanței motivate și în lipsa încheierii judecătorului de instrucție. Ca rezultat al percheziției domiciliului iar acțiunea a fost întocmită potrivit procesului verbal de cercetare la locul faptei (*a se vedea f.d.24-30 vol.1*) se presupune că a fost depistat un telefon mobil la intrare din coridorul casei suspectului Buboc Vladimir, unde a fost ridicat în lipsa membrilor familiei lui Buboc Vladimir și în lipsa indicării circumstanțelor de fapt prevăzute de art.118, 124, 260 Cod de procedură penală, prin urmare acest telefon mobil a fost ridicat de colaboratorii ai poliției contrar prevederilor procesuale. Deci nu s-a examinat la locul depistat – la domiciliu lui Buboc Vladimir telefonul mobil presupus depistat, nu a fost sigilat sau împachetat, nu a fost semnat de către toți participanții la această acțiune de urmărire penală potrivit cerințelor art.118, 124, 260 Cod de procedură penală.

4. Peste două zile după reținerea lui Buboc Vladimir, la data de 18.12.2024 în incinta Izolatorului de detenție preventivă al IP Anenii Noi de la învinuitul Buboc Vladimir (fiind în custodia statului) de către organul de urmărire penală în prezența specialistului au fost ridicate și examinate hainele personale în care a fost îmbrăcat Buboc Vladimir la data de 15.12.2024, fiind indicate că careva urme vizibile de sînge n-au fost depistate, fiind întocmit în acest sens procesul verbal de ridicare din 18.12.2024 (f.d.92-96, vol.1).

5. Din data de 16.12.2024 din momentul reținerii *de facto* a lui Buboc Vladimir în jurul orelor 08.00 până la data de 18.12.2024, Buboc Vladimir s-a aflat în custodia statului în prezenta colaboratorilor de poliție ai IP Anenii Noi.

6. La data de 16.12.2024 organul de urmărire penală n-au ridicat hainele lui Buboc Vladimir de la domiciliul acestuia, n-au fost supuse unei examinări, n-a fost întocmit careva procese verbale de ridicare sau de examinare, ne fiind împachetate, sigilate, ne fiind contrasemnate de participanții grupului de urmărire penală.

Potrivit materialelor cauzei corpurile delictive obținute în cadrul ridicării cu aplicarea art 126 și 127 constituie *o probă unică și determinantă* în cauza penală aflată pe rol (*Al-Khawaja și Tahery c. Regatului Unit [MC], 15 decembrie 2011 Schatschaschwili c. Germaniei [MC], 15 decembrie 2015*). Proba dată a fost administrată în temeiul articolelor indicate în Supliment, peste 2 zile după ce persoana a fost luată în custodia statului. Prin urmare norma dată este deosebit de relevantă la soluționarea justă și obiectivă a cauzei penale.

Potrivit art. 1 alin.(3) din Constituția Republicii Moldova, Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sunt garantate.

Art. 20 și 26 combinat cu art. 23 din Constituție - neconstituționalitatea absenței unui control judiciar eficient în momentul ridicării.

Art. 20 din Constituție garantează echitatea procesului penal și în fazele prejudiciare existând în acest sens o bogată jurisprudență a Curții Constituționale. Curtea a arătat că există o contrabalansă a scopului de descoperire a infracțiunilor – cea de protecție a persoanei (de ex: HCC 5/2009). Lipsa unor norme care ar asigura dreptul la o satisfacere efectivă în cadrul procesului penal duce la lezarea drepturilor. (ex: HCC 20/1997).

Curtea Constituțională în jurisprudența sa arată care este legătura dintre art. 20 și 26 din Constituție menționând că dreptul la apărare, este o garanție a dreptului la un proces echitabil (de ex: HCC 31 /2021) Prin urmare, considerăm că art. în cazul dat art. 26 poate fi analizat în cumul cu art. 20 din Constituție.

Cu privire la art. 23 din Constituție, Curtea Constituțională în mod constant menționează că acesta implică adoptarea de către legislator a unor legi accesibile și previzibile (de ex HCC nr. 12 din 14 mai 2018, § 38; HCC nr. 22 din 1 octombrie 2018, §32; HCC nr. 24 din 17 octombrie 2019, § 110). În jurisprudența sa, Curtea a menționat că testul calității legii se efectuează prin raportare la un drept fundamental (de ex DCC nr. 38 din 8 iulie 2016, § 35; DCC nr. 44 din 22 mai 2017, § 18). Prin urmare, articolul 23 din Constituție (care stabilește condițiile calității legii) nu poate fi aplicat de sine stătător, ci doar dacă este coroborat cu un drept fundamental. (de ex : DCC nr. 100 din 04.09.2020).

Omisiunea legislativă dacă aceasta afectează un drept din Constituție intră în competența Curții Constituționale (De ex: HCC nr11/2025).

Prin urmare în cazul dat, considerăm, că art .20 combinat cu art. 26 și 23 ar putea fi examinate de către Curte într-un context unic.

CtEDO în jurisprudența a subliniat în mod constant că administrarea și verificarea probelor trebuie să respecte standardele echității, în special dreptul apărării de a contesta în mod efectiv probele acuzării și de a propune probe proprii. În mai multe cauze, Curtea a arătat că respectarea egalității armelor implică nu doar accesul la probe, ci și posibilitatea de a obține administrarea efectivă a probelor relevante pentru apărare. Curtea Europeană menționează de fiecare dată că modul de administrare a probelor poate intra în controlul Curții dacă echitatea în general a fost afectată. Curtea Constituțională, în mod expres, a menționat la fel că garanțiile unui proces echitabil nu se aplică în exclusivitate procedurii judiciare *stricto sensu*, ci se extind și asupra etapelor ei precedente și ulterioare (de ex.: HCC nr. 7/2015, par. 61).

Așadar, sub acest aspect, controlul judiciar asupra procedurii de ridicare este justificat. Se poate observa *că însuși legiuitorul a acceptat ideea unui control judiciar în procedura ridicării.* Potrivit prevederilor alin. (2) al art. 126, ridicarea de documente ce conțin informații care constituie secret de stat, comercial sau bancar se face numai cu autorizația judecătorului de instrucție. Prin urmare, a fost acceptată teoria că, în anumite situații, în cadrul ridicării există riscul încălcării unor drepturi (în norma actuală — secretul bancar și comercial).

Întrebarea fundamentală care derivă este:

a) dacă drepturile persoanelor aflate în custodia statului riscă a fi afectate în cadrul ulterioarelor ridicări de bunuri, în lipsa oricărui control judiciar; și

b) dacă existența unui eventual control judiciar ar ridica nivelul garanțiilor fără a afecta eficiența urmăririi penale.

Atât Curtea Europeană, cât și Curtea Constituțională indică în mod constant asupra necesității de a asigura un minim de garanții care trebuie stabilite prin lege pentru a evita abuzul de putere (art. 126 alin. (2) — HCC nr. 22/2023, par. 61; CEDO, *Roman Zakharov c. Rusia* [MC], § 231 — sub alte aspecte). Curtea a examinat constituționalitatea, sub alte aspecte decât cele invocate în prezenta sesizare, a art. 126 alin. (2), menționând la fel că are sarcina de a verifica dacă textul contestat din articolul 126 alin. (2) din Codul de procedură penală oferă minimul de garanții (HCC nr. 22/2023, par. 61).

Prin urmare, considerăm necesar să fie analizat dacă normele invocate prevăd un minim de garanții pentru persoanele aflate o perioadă de timp în custodia statului și supuse unor ingerințe de ridicare (i.e. percheziție), cu scopul de a administra probe în cauza în care acestea au fost supuse măsurii arestării.

La fel considerăm că există riscul în asemenea cazuri a unui „*fishing expedition*”. A se vedea, spre exemplu, *CtEDO, Vinci Construction și GTM Génie Civil et Services c. Franței*, 2 aprilie 2015, nr. 63629/10 și 60567/10; *Durleșteanu c. Republicii Moldova*, 14 decembrie 2021, nr. 25953/12; *Kruglov și alții c. Rusiei*, 4 februarie 2020, nr. 11264/04.

Cu privire la riscurile de afectare a drepturilor

Curtea Europeană, analizând situația persoanelor aflate în custodia statului, sunt vulnerabile, aflându-se în același spațiu și împărțind cu alte persoane bunurile pe care le dețin.

În acest sens considerăm că nu există nicio garanție că unele bunuri nu pot fi folosite de alte persoane și, prin urmare, riscul de denaturare a probelor este ridicat la maximum.

În asemenea situații nu sunt prevăzute garanții, așa cum a fost situația din speță, că probele ridicate vor fi păstrate în condiții în care nu pot fi denaturate. Totodată, nu este descrisă procedura de ridicare și sigilare a probelor, fapt ce a fost neglijat în speța dată.

În mod normal persoana ar trebui percheziționată în cadrul procedurii de reținere sau arestare potrivit art. 130 CPP. Legislatorul a prevăzut această procedură din mai multe scopuri inclusiv și din motivul că odată plasat în custodie persoana nu mai poate fi responsabilizat asupra probelor pe care le deține. Chiar dacă ar putea fi dificil de acceptat ideea că, în situații excepționale, persoana care a fost anterior arestată și supusă percheziției mai poate deține bunuri care urmează a fi ridicate, dacă se presupune că ridicarea ar fi necesară, lipsa unui control judiciar duce la un risc major de denaturare a probelor. Spre exemplu, în speța dată, *bunurile au fost ridicate fără ca pachetul în care au fost depuse să fie sigilat și fără a se cunoaște unde au fost păstrate din momentul ridicării și până la transmiterea către expertiză.*

Îndeosebi, riscul de denaturare a probelor din lipsa unui control judiciar poate apărea în cazul în care proba este una **exclusivă și determinantă** (a se vedea *Al-Khawaja și Tahery c. Regatului Unit*, 15 decembrie 2011, nr. 26766/05 și 22228/06, par. 127, 128, 131, 147), cum s-a întâmplat în cauza aflată pe rol, iar organele de urmărire penală nu au administrat nici-o probă care să compenseze viciul creat. (*Schatschaschwili c. Germaniei* [MC], 15 decembrie 2015, nr. 9154/10, par. 107, 145). Curtea Europeană menționează constant că atunci când o probă are un „**rol decisiv**”, garanțiile trebuie să fie extrem de solide, iar cu cât dovezile sunt mai decisive, cu atât factorii de contrabalansare trebuie să fie mai substanțiali (*Schatschaschwili c. Germaniei*)

Dacă existența unui eventual control judiciar ar ridica standardul și nu ar afecta eficiența urmăririi penale și termenul rezonabil.

Controlul judiciar al procedurii prejudiciare este necesar, de regulă, în cazurile în care există riscul de violare a drepturilor. Eficiența urmăririi sau respectarea termenelor rezonabile nu ar putea fi afectate din cauza controlului judiciar, având în vedere rapiditatea cu care aceste proceduri se desfășoară.

Cazurile de ridicare ulterioară a unor probe nu sunt foarte frecvente și, de regulă, se aplică atunci când se consideră că percheziția sau ridicarea a fost efectuată neglijent.

În ansamblu, problema ridicată vizează și importanța echității procesului penal, ori potrivit para.52 a Hotărârii Nr.14 din 08.08.2023, (*privind excepția unor prevederi din Legea cu privire la secretul de stat nr. 245 din 27 noiembrie 2008 și a unor prevederi din Regulamentul cu privire la asigurarea regimului secret în cadrul autorităților publice și al altor persoane juridice, adoptat prin Hotărârea Guvernului nr. 1176 din 22 decembrie 2010*) atestă că: *„Curtea va analiza dacă norma contestată respectă principiile constituționale interpretate în concordanță cu standardele care pot fi deduse din Convenție, prin prisma jurisprudenței Curții Europene. Una dintre funcțiile Curții Europene a Drepturilor Omului, interpretul autentic al Convenției Europene, constă în stabilirea unui nivel minim de protecție a drepturilor fundamentale care trebuie garantat în toate statele membre ale Convenției. Curtea Europeană a explicat consecințele acestei funcții în hotărârea Soering v. Regatul Unit, 7 iulie 1989, § 87: [...] obiectul și scopul Convenției, ca instrument pentru protecția ființelor umane, reclamă ca prevederile sale să fie interpretate și aplicate astfel încât să-i facă garanțiile practice și efective... Mai mult, orice interpretare a drepturilor și a libertăților garantate trebuie să fie conformă cu „spiritul general al Convenției, ca instrument conceput să mențină și să promoveze idealurile și valorile unei societăți democratice”.*

Prin urmare în procesul de învinuire a inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.145 alin.(2) lit.j) Cod penal au fost încălcate garanțiile constituționale și procesuale ale inculpatului Buboc Vladimir, prin:

1)-Lipsa unui avocat în cadrul percheziției la domiciliu și percheziției corporale a lui Buboc Vladimir din data de 16.12.2024 între orele 08.00-14.00;

2)-Lipsa posibilității personale de a fixa mersul și rezultatul percheziției la domiciliu și percheziției corporale cu ajutorul mijloacelor tehnice de fixare foto, video-audio;

3)-Lipsa explicațiilor privind dreptul la recuzare a membrilor grupului de urmărire penală, dreptul de a obiecta, completa, sau de a prezenta probe la această etapă de reținere și percheziție.

4)-Efectuarea constatării tehnico-științifice de către un angajat al CTCEJ al IGP a MAI, care nu este atestat ca specialist sau expert în domeniu geneticii și medicinei legale, fiind părtinitor deoarece este angajat, iar instituția CTCEJ nu este acreditată de a efectua expertize genetice.

5)-Lipsa ordonanței, încheierii și a mandatului judecătoresc de efectuare a percheziției corporale și a domiciliului lui Buboc Vladimir, cât și lipsa autorizării judecătorului de instrucție a legalității efectuării percheziției și a cercetării la fața locului ulterioare în 24 ore.

În această ordine de idei Sesizarea admisă de către Instanță în privința art.145 alin.(2) lit .j) Cod penal urmează a fi examinată inclusiv prisma art. 126 alin. (2) Cod de procedură penală.

Precizăm că ridicarea de documente ce conțin informații care constituie secret de stat, comercial, bancar se face numai cu autorizația judecătorului de instrucție și a art.130 alin.(2) **Cod de procedură penală.** (2) Percheziția corporală fără întocmirea ordonanței despre aceasta și fără autorizația judecătorului de instrucție se poate efectua:

- 1) la reținerea bănuțului, învinuțului, inculpatului;
- 2) la aplicarea față de bănuț, învinuț, inculpat a măsurii preventive de arestare;
- 3) în cazul în care există suficiente temeiuri de a presupune că persoana prezentă în încăperea unde se efectuează percheziția sau ridicarea poate purta asupra sa documente sau alte obiecte care pot avea importanță probatorie în cauza penală.

Or, legiuitorul a admis în raport cu aceste norme :

1) -„Omisiunea legislativă de a asigura un control judiciar eficient în procesul ridicării unor probe, în cadrul urmăririi penale, de la persoanele aflate în custodia statului” ulterior puse la baza unei învinuiri serioase în comiterea unei infracțiuni excepțional de grave.

2) -„Omisiunea legislativă de a reglementa procedura de percheziție și ridicare în privința persoanelor care se află în custodia statului a prevederilor art.130 alin.(2) CPP, care să asigure exercitarea efectivă și garantarea dreptului prevăzut la art. 23 din Constituție, ceea ce determină o lacună legislativă contrară principiilor constituționale ale securității juridice și egalității în fața legii.”

Raportarea la normele constituționale: art. 20 și art.26 combinat cu art. 23 din Constituția Republicii Moldova. (dreptul la apărare și la viață intimă, familială și privată), precum și principiilor consacrate de art. 6 §1 și §3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care impun statului obligația pozitivă de a asigura garanții efective în orice procedură care poate afecta demnitatea și integritatea persoanei. Această omisiune normativă plasează persoana aflată în custodia statului într-o poziție de vulnerabilitate procesuală și afectează echilibrul de forțe între acuzare și apărare, încălcând astfel inclusiv principiul egalității armelor și cerințele unui proces echitabil.

În drept, în temeiul art.26 din Legea nr.317/1994 privind Curtea Constituțională și art.24 din Regulamentul Curții Constituționale, autorul prezentei sesizări are dreptul de a prezenta materiale și argumente suplimentare în susținerea excepției de neconstituționalitate **admise de instanța de judecată.**

Prezentul supliment este depus în exercitarea acestui drept procedural, având ca scop completarea și aprofundarea argumentelor deja formulate în sesizarea admisă prin Încheierea Judecătoriei Căușeni, sediul Anenii Noi, din 07.11.2025.

Suplimentul nu modifică obiectul sesizării inițiale – care vizează controlul constituționalității sintagmei „cu deosebită cruzime” din art.145 alin.(2) lit.j) Cod penal – ci

dezvoltă argumentele juridice privind conexiunea acestei norme cu prevederile art.126 și art.130 Cod de procedură penală, în contextul principiilor statului de drept, clarității legii și garanțiilor dreptului la apărare.

SOLICIT:

1. Transmiterea Suplimentului la Sesizare în adresa Curții Constituționale examinării acesteia odată cu Sesizarea inițială având în vedere conexiunea directă dintre prevederile penale și cele procedurale aplicabile în cauza Buboc Vladimir Dmitri.
2. Autorul solicită Curții Constituționale să examineze suplimentul prezent ca parte integrantă a sesizării admise prin Încheierea din 07.11.2025, recunoscând că lipsa de claritate a sintagmei „cu deosebită cruzime” și omisiunea de reglementare a garanțiilor procedurale constituie un viciu sistemic comun.
3. Solicităm Curții Constituționale interpelarea dosarului fizic în privința lui Buboc Vladimir nr. 1-35/25 de la Judecătoria Căușeni, sediul Anenii Noi în vederea examinării Sesizării și a suplimentului la aceasta.
4. Se solicită Curții să constate că aceste dispoziții, analizate împreună, contravin art.1 alin.(3), art.16, art.20, art.22, art.23 și art.26 din Constituția Republicii Moldova.

Cu respect,
Avocatul,
10.11.2025

RUSU Serghei